

І зараз сміюся

Володимир Гадзінський

...Хто ж в серце мені застромив
Курарою вкритий штилет?
Хто це передо мною і каже:
"Ні кроку вперед"?

...Хто ж загнав мене у заулок,
Далеко від стихії життя?
Хто це так дико сміється —
Я, — не я той колишній, не я.

...Грім дорогу мені перерізав,
Мотузи заплутали ноги, —
Гей, не вийте, не вийте, шакали,
З розмитої кров'ю дороги.

...Хоч шлях у житті так розмитий,
Хоч зв'язаний я у заулку,
Мій мозок дорогу ще знає
Й не піде прохати притулку.

...Не раз я боровся в житті,
Не вбили бомби, шрапнелі.
Сміявся, як гази кусали
Мою австрійську шинелю.

...І зараз сміюся з блокади,
З заулка, і з пут на ногах, —
Мій мозок ясний і чує
Міць у своїх кулаках.

1. III. 1926.